

הרב יעקב מאיר והשרפה בסלוניקי

בראש חודש אלול, ל' אב התרע"ז (18 באוגוסט 1917) הגיע הרב יעקב מאיר, רב הקהלה בסלוניקי, לדרוש בבית הכנסת לפני מנחה של שבת אחר הצהריים ברבע היהודי של סלוניקי. וכל הקהל גדולים פקטנים קם על רגליו לכבודו,

לפתע, תוך כדי הדרשה, המתפללים שומעים המלה ברחוב, צעקות ובכי. והנה אדם מאנשי הקהלה מתפרץ לבית הכנסת וצועק "שרפה! שרפה! צאו מפאן מיד". כלם יצאו וראו בתדהמה להבות בוערות מבתי הרבע היהודי. השרפה נמשכה כיומים, נשרפו בתיהם של שבעים אלף מיהודי העיר.

הרב בכה על חרבנה של העיר, על חרבן בתי הכנסיות, על אסונם של היהודים. הרב בכה גם על ספריו, ספרים שכתב בהלכה, חדושים שכתב על דיני השלחן ערוך, חדושי תורה שהיו מסדרים בכתב יד. חדושים שחדש במסעיו מימי בחרותו ועד עתה.

הוא לקח אותם עמו כאשר שמש כשד"ר (שליח דרבנן), מירושלים לבוכארה, למרוקו ואלג'יר ועתה לסלוניקי.

הרב יעקב מאיר הבין שהכל מאת ה' וזו העת לחזור לארץ ישראל. אבל יהודי סלוניקי היו צריכים את עזרתו לגייס תרומות לבנייתו מחדש של הרבע היהודי. הוא שכנע את השלטונות להרשות להם לבנות את בתיהם. שנתיים הרב נשאר כדי לעזור ליהודים שאבדו בתיהם ואת רכושם. רק לאחר מכן חזר הרב לארץ ישראל.

כשנתיים לאחר שובו התמנה הרב יעקב מאיר פראשון לציון והרב הראשי הספרדי הראשון של ארץ ישראל לצדו של הרב הראשי האשכנזי הראשון הרב אברהם יצחק הפהן קוק.

1. מדוע הפסיק הרב יעקב מאיר את דרשתו בשבת?

2. פתיקם של כמה יהודים נשרפו בסלוניקי?

3. על מה בכה הרב?

4. היכן כתב הרב יעקב מאיר את חדושי תורתו ומתי?

5. היכן באה לידי בטוי גדלותו בתורה של הרב יעקב מאיר בספור זה?
